

זמני השבת בפינסק:

הדלקת נרות: 18:46

שחרית: 9:30

מנחה: 18:30

יציאת השבת: 20:01

בס"ד, ערש"ק פרשת נצבים, כ"ו באלול ה'תשס"ח - גיליון מס' 2

השבת בפינסק

יוצא לאור ע"י תלמידי ישיבת "פאר ישראל" פינסק, ברוס

• אנו מקדמים בברכה את ידידינו היקרים שמגיעים לשהות בחברתנו לרגל הנסיעה לקברות הצדיקים לקראת ראש השנה הבעל"ט. יהי רצון שתתקבלנה תפילותיכם ותפילותינו ברצון.

• ועד הכשרות דפינסק יוצא עם רשימת מוצרים מעודכנת. אנו מודים לר' נחום ז'לזנוב על טרחתו המרובה למען הכשרות.

• בערב ראש השנה ניסע בעז"ה לעיר סטולין להתפלל בקבר האחים שבו נרצחו בער"ה האדמור"ם ר' אשר ור' משה מסטולין זצוק"ל עם עשרת אלפי יהודי סטולין הי"ד.

• ידידינו ומוקירנו נקראים להמשיך ולהעביר בתפילה לרפואת חברנו הבה"ח אליהו יעקב בן אסתר ברכה.

• ברכת ברוכים הבאים בשם ה' ברכנוכם מבית ה' להרה"ח ר' יוחנן ברמן שליט"א שזכה להחזיר עטרה ליושנה בקהילת פינסק, שבא לשהות עמנו בימים הנוראים הבעל"ט.

• השבוע ביום רביעי חל יום היארציית של מרן החפץ חיים זצוק"ל. זכינו להתקבץ כולנו יחד בציון החפץ חיים בראדן, לשפוך תפילה לפני בורא עולם.

• ישר כח להרה"ג ר' יצחק ברבר שליט"א שחיזק אותנו בשיעוריו הנפלאים לקראת הימים הנוראים.

• ברכת מזל טוב לתלמידים היקרים שזכו בחידון חגי תשרי. **ברוך בולגאץ'** מקום ראשון, **דוד צ'רנין** מקום שני, **גרשון קוז'דוב** מקום שלישי.

פניי הפרשה

הרה"ג ר' יצחק ברבר שליט"א

מעשה בילד שהלך עם אביו לתיאטרון וראה שם אטרקציות מדהימות של חיות למיניהם. אריות, נמרים, קופים, פילים ועוד. הפילים תפסו את עיניו של הילד. היה שם פיל ענק מימדים ששקל כמה טונות והוא קפץ ורקד ואף בעט בכדור. בגמר ההצגה ביקש הילד מאביו לראות את הכלוב של הפיל ובאלו שלשלאות קושרים אותו. הלכו אל האחראי על החיות והוא לקחם לאוהל קטן, שם עמד הפיל הענק ולרגלו חבל דק הקשור לידית הדלת. צחק הילד ושאל, הרי ברגע אחד אם ימשוך הפיל את רגלו הוא יהפוך את הדלת עם האוהל? אמת, השיב לו האחראי. אבל דע לך, ביום שנולד הפיל והיה קטנטן וחלשלוש, הוא נקשר עם החבל הזה לידית הדלת. הוא ניסה בכל כוחו לנתק את החבל ולא הצליח, ומאז ועד היום הוא לא מנסה יותר.

בן אדם הוא לא חיה, חיה לא מנסה. ברגע שהתייאשה, היא אוש קונה בה שביתה לכל החיים. לאדם אסור להתייאש. הוא חייב לנסות שוב ושוב, עד שבסייעתא דשמיא הוא יגיע למטרה.

"ולא עליך המלאכה לגמור..." אמרו חז"ל, אתה עשה את שלך. המאמץ, הלחימה וההתמודדות היא המטרה ולא ההצלחה. "ישמח לב מבקשי ה'", השמחה היא בבקשה ובחיפוש. ועל זה טבע ר' נחמן מברסלב את אמרתו הידועה אשר חייבת לחלחל בתוכנו "אין ייאוש בעולם כלל". עלינו לזכור כי - אנחנו פועלים של השקעות ולא קבלנים של הצלחות.

"אתם נצבים היום כולכם..." כולנו עומדים ניצבים לפני קו הפתיחה, מוכנים ומזומנים לעבודתו יתברך ללא שום חלישות, עייפות וייאוש ח"ו. "לעברך בברית ה' אלקיך... לאהבה את ה' אלקיך, לשמוע בקולו ולדבקה בו כי הוא חייך ואורך ימין..."

העלון מוקדש לזכרו של מרן החפץ חיים זצוק"ל

פרקי אבות

רבי אליעזר בן יעקב אומר: העושה מצווה אחת, קונה לו פרקליט אחד. והעובר עברה אחת, קונה לו קטגור אחד. תשובה ומעשים טובים כתרים לפני הפורענות. רבי יוחנן הסנדלר אומר: כל כנסיה שהיא לשם שמים, סופה להתקיים. ושאניה לשם שמים, אין סופה להתקיים. (פרק ד' משנה י"א).

כל כנסיה שהיא לשם שמים סופה להתקיים. הגאון בעל חפץ חיים, רבי ישראל מאיר הכהן מראדין, בהיותו כבן תשעים שנה, קרא לאסיפה של כל הרבנים וראשי הישיבות שבמחוזות וילנא גרודנא וסובלק, להתאסף ביום ג' סיון תר"ץ, לטכס עצה לחזק את מוסדות התורה מבחינה חומרית, וגם להרבות התורה בין בני הנעורים, כי בהשפעת המשכילים שבדור ההוא, נמסרו הילדים בידי זרים לחנכם בתרבות זרה ובילדי נכרים התערבו, כל צבור הרבנים והקהל הקדוש המתינו בדריכות לזקן שבחבורה הגאון החפץ חיים. ובשעה שנכנס לאולם כל הקהל חרד לקראתו ועמד על רגליו, והרה"ג הישיש רבי שלמה גורדון, התקרב אליו, ובירך בקול רם "שהחיינו", ואשר חלק מחכמתו ליראיו. כולם נשארו עומדים כשהם חדורים יראת כבוד.

הגאון רבי חיים עוזר (בעל שו"ת אחיעזר) פתח את האסיפה, בצינו שהאסיפה נקראה לפי דרישתו של מורינו החסיד שבכהונה חמדת כל ישראל, מרן החפץ חיים, כדי לחזק את קיומם של מוסדות התורה. המשנה ביומא (יט:): אומרת, ביקש הכהן הגדול להתנמנם בליל יום הכיפורים, פרחי כהונה (הכהנים הצעירים) מכין לפניו באצבע צרדה, מפליא הדבר, שתחת שאנו הצעירים (יחסית) נעורר את הכהן הגדול של זמננו, ובל נניח אותו להתנמנם, המציאות היא להיפך, רבנו עומד תדיר ומעורר את פרחי כהונה, ואיננו מניח לנו להרדם, ועלינו לעבוד שכם אחד להחזיק במעוז תורתנו הקדושה, שיהיה לכל ישראל זכות בהחזקת התורה, והמשכחה בקרב ילדי ישראל.

בנאומו של החפץ חיים אמר: עיניכם הרואות שבשנות זקנותי טרחתו לבוא אליכם, כי אמור אמרו לי, שמכאן תצמח טובה לתורה, ואם לאדם זקן בגילי כדאי הייתה הטירחא והיגיעה לבוא ממרחק בשביל התורה, קל וחומר לכם שחייבים אתם לעשות כל מה שאפשר שלא תשכח התורה מישראל. בנוהג שבעולם, אדם שמבקש לקנות סחורה שאיננו מבין את טיבה ביותר, שואל הוא למבינים גדולים הימנו. בייחוד משרואים שסוחר ותיק רודף אחר סחורה זו וחפץ באמת לקנותה, אזי בטוחים בוודאות כי הסחורה היא משובחת ושווה את דמיה. אודות התורה הקדושה נאמר, כי מלאכים חפצו לקבלה. שנאמר (תהילים קד, ד), עושה מלאכיו רוחות, היו המבינים ביותר את ערכה של התורה. מעתה, מה גדולה צריכה להיות השמחה לכשמשה רבנו נצח את המלאכים וקיבל את התורה בשבילינו. עליכם להגביר חיילים להציל את ילדי ישראל שלא יפלו בידי זרים, בבתי הספר של החופשים שמתחנכים שם בשיטות ודעות כוזבות, ואינם יודעים כלל מתורתנו הקדושה וקיום מצוותיה, ונעשים בנים כחשים לה' ולתורתו. אוי לעיניים שכך רואות, ואוי לאוזניים שכך שומעות. וכמה צער יגיע להורים בעולם הבא, כשיוציאו אותם מגן עדן לראות בייסורי בניהם, וכמ"ש הגר"א על הפסוק (משלי כט, יז), יסר בנך ויניחך ויתן מעדנים לנפשך. שכאשר הבן רשע, אפילו אם אביו צדיק, מוציאים אותו מגן עדן ומוליכים אותו לגיהנם, למען יראה בייסורי בנו אשר לא חינכו על ברכי התורה ומצוותיה. וזהו שכתוב, יסר בנך ויניחך, במקומך בגן עדן, וגם יתן מעדנים לנפשך. ע"כ. וכיון שבודאי ידונו באסיפה זו על אודות חינוך הבנים בתלמוד תורה, אמרתי לזרז את כל הרבנים שבכל עיר ועיר להשגיח בשבעה עיניים, ולייסד כל אחד בעירו "תלמוד תורה" עם מורים ומחנכים טובים ויראי שמים, שילמדו את הבנים תורה על טהרת הקודש, שאם לא כן יהיו הרבנים נתבעים על זה בעולם האמת, שמדוע לא השגיחו על זה, ולא גילו למוסר אזני ההורים של הילדים, ואוי לאותה בושא, ואוי לאותה כלימה אשר תכסה את פניהם לעתיד לבוא, על שהיה בידם למחות ולא מיחו. על כן בואו אחי בואו רעי, ונעשה ככל יכולתנו להציל את הדור החדש מכיליון רוחני, ולחנכם לתורה ולמצוות, כי חנוך לנער על פי דרכו גם כי יזקין לא יסור ממנה, (משלי כב, ו).

במקרא נאמר (תהילים כד, ג), מי יעלה בהר ה', נקי כפיים ובר לבב "אשר לא נשא לשוא נפשי", משל לאדם שהתמוטט מעסקיו, ויהי בצר לו פנה אל עשיר אחד שהיה גומל חסדים, וסיפר לו על מצוקתו, הוציא העשיר שטר של אלף רובל, ונתן לו הלוואה למשך שנה אחת, כדי לשקם את עצמו. לאחר שנה בא המלווה לתבוע את חובו, פנה הלה אל הכספת שבחנותו והוציא משם את השטר של אלף רובל, ואמר: הא לך כסף, שלא נגעתי בו כלל, שכך היה מונח בכספת כל הזמן. התרעם המלווה ואמר, הייתכן? וכי לשם כך נתתי לך סכום נכבד כזה כדי שתשימהו בכספת, הלא לא נתתיו לך אלא על מנת שתשקם את עצמך, ולא כדי לטומונו בכספת. הנמשל, אדם כשיגיע לעולם האמת, אחר צאת נשמתו, אפילו אם תהיה נשמתו טהורה כמו בשעת נתינתה ללא דופי, גם אז יתבע בבית דין של מעלה, האם לשם כך נשלחה הנשמה לעולם הזה, כדי שיחזיקנה ללא שום תועלת של זיכוי הרבים בתורה ובמצוות? הלא כל עיקרה לא נשלחה אלא ללמוד וללמד ולהגדיל תורה ולהאדירה, ולזכות את הרבים, והוא לא עשה כן! וזהו אשר לא נשא לשוא נפשי, לשוא, היינו בחינם ללא תועלת, ולכן כל אדם חייב לעשות ככל יכולתו לחזק את התורה, ולתמוך במוסדות התורה ותלמידי החכמים להגדיל תורה ולהאדירה.

אין ספק שהכנסיה לשם שמים אשר נקראת על ידי הגאון הצדיק בעל חפץ חיים, ודבריו היוצאים מן הלב, השאירו רושם כביר על כל הרבנים והקהל הקדוש, אשר האזינו לקול דבריו. ועשו ככל יכולתם להוציא אותם מן הכח אל הפועל. ישמע חכם ויוסף לקח, בדורנו זה, אשר כל הדברים הנ"ל אקטואליים, להלכה ולדורות. ואשרי המציל נפשות ילדי ישראל מלכד, ולהשיבם אל צור מחצבתם, ללמוד וללמד לשמור ולעשות, בתלמודי התורה ובישיבות הקדושות.

(ענף עץ אבות על פרקי אבות)

פינת ההלכה

הרב מאיר פולק

ערב ראש השנה

- אין אומרים תחנון בשחרית, אבל בסליחות עושים התרת נדרים.
- אומרים גם במניין המתחיל בבוקר. השנה, שנת השמיטה, יום זה הוא היום
- אע"פ שאין אומרים תחנון, אומרים א-ל ארך האחרון לעשיית פרזבול.
- אפיים קודם הוצאת ספר תורה וכן אומרים יש נוהגים להתענות עד חצות ואין צריך למנצח.
- אין תוקעים בשופר בערב ראש השנה, כדי להפסיק בין תקיעות רשות לחובה. ועוד לבלבל את השטן שיחשוב שעבר ראש השנה (ולהתלמד מותר בחדר סגור).
- ולמנהג קרלין, אין מתענים. להתענות צריך לקבל ע"ע את התענית

להלן מספר מוצרים כשרים שנבדקו ע"י משגיח הכשרות ר' נחום ז'לזנוב הי"ו

1. זפיר "קרם-ברולה" (зепфир "крем-брюле") תוצרת בברויסק¹.
2. חלווה "סכרנייה" (сахарная) תוצרת בברויסק (אריזה אדומה)².
3. חמוצים (מלפפון, עגבניה, סלק, שום, פלפל) של חברת ABC.
4. שמן חמניות "אלינה" (олейна) או "דונסקוי-יאנטר" (донской янтарь)³.
5. שימורי דגים "שפרוטי" (шпроты) רַק תוצרת לטביה⁴.
6. קורנפלקס "start", רַק "קוקורוזנייה-נאטורלנייה" (кукурузная натуральная) עם הכשר UK⁵.
7. איטריות "סמאק" (смак) עם הכשר⁶.
8. קוקה קולה ופפסי⁷.
9. **חשוב!** הרבנות רוסיה הורידה את ההכשר מהתבלינים של חברת "פרוקסימה" (проксима), ולכן אין לקנות את אלו שיש בהם מרכיבים הטעונים הכשר, למרות שרשום עליהם "בהכשר רבנות ישראל ורבנות רוסיה".

¹ בהכשר הרב רפאל קאן, חב"ד מוסקבה.

² בהכשר הרב רפאל קאן, חב"ד מוסקבה.

³ בהכשר רבנות רוסיה (ליטאים).

⁴ ידוע, ולית מאן דפליג.

⁵ כל שאר הסוגים של "start" אסורים אפילו אם מופיע עליהם הכשר, כי כבר מזמן הורידו את ההכשר.

⁶ חב"ד מוסקבה.

⁷ שאלנו את הרב לבל (דיין במוסקבה) והוא אמר שמותר לשתות.

סיפור לשבת

זמן התקיעות התקרב. המתח בבית-המדרש גבר מרגע לרגע. המוני החסידים שנהרו לקראת יום הדין לסטולין, ציפו עתה לרבים, רבי אשר מסטולין, כי ישלים את הכנותיו, יצא מחדרו, וישב למקומו לפתוח בסדר התקיעות, כמנהגו בכל שנה.

אולם הפעם השתהה הרבי בחדרו יתר על המידה. כבר עברה רבע שעה, חלפה גם חצי שעה, שעה תמימה, ועדיין פני הרבי אינן נראות. דבר כזה מעולם לא קרה, ודאגה התגנבה ללב החסידים.

לפתע נראה שמשו של הרבי מפלס לו דרך בין החסידים הצפופים, פונה לעבר כותל המזרח ולוחש דבר מה באוזניהם של שניים מנכבדי החסידים. חיוורון הציף את פני השניים, והם מיהרו ללכת בעקבות השמש ויצאו מבית המדרש.

חרושת של השערות וניחושים התפתחה במקום. "גזרה קשה מרחפת על הציבור", אמרו אלה. "אולי הרבי אינו חש בטוב?", הביעו אחרים את חששם. "אסון אירע בביתם של שני החסידים", ועוד כהנה.

חלפה לה עוד כמחצית השעה. לפתע נשמע רחש בקהל. הכול כיוונו את מבטיהם לפתח בית המדרש, וזה המחזה שנגלה לעיניהם: ראשון צעד השמש, שרמז בתנועת יד מרגיעה כי בעוד רגע קט ייכנס הרבי ויתחילו התקיעות. אחריו צעדו שני החסידים הנכבדים, רצינות רבה נסוכה על פניהם.

כעבור דקה הופיע הרבי בכבודו ובעצמו. פניו זוהרות באור עילאי והוא נראה כמרחף בעולמות עליונים. אך הרבי לא היה לבדו. הוא פסע שלוב זרוע עם צעיר שנראה כנכרי, חובש כובע מצחייה על ראשו. בעיניים מושפלות וברכיים כושלות פסע הצעיר עם הרבי עד למקומו. הרבי הגיש לו מחזור תפילה והחל להתקין את עצמו לקראת התקיעות.

"שלוימה", עברה לפתע המילה מפה לאוזן והרטיטה לבבות. "שלוימה" מלמלו החסידים, והאוויר הדחוס ממילא נעשה טעון עוד יותר.

אחר כך באו התקיעות ולאחריהן תפילת מוסף. כל אותו זמן נשאר העניין בגדר תעלומה. התעלומה גברה עוד יותר נוכח העובדה שבמשך כל התפילה עמד שלוימה ליד הרבי וכל גופו רועד מבכי. מה מסתתר מאחורי כל זאת?

רק בתום התפילה החלו הפרטים מצטרפים זה לזה והתמונה המלאה נתבהרה והלכה.

שלוימה היה בנו של אחד החסידים. בתחילת דרכו היה ילד חביב ומוכשר, שכל מכריו צופים לו עתיד גדול בתורה וביראה. אחר כך - בחור עילוי ושקדן, מהסוג שכל אב ואם חומדים כחתן לבתם.

שלוימה כבר היה בשלב שדובר בו נכבדות בשעה שאירע המפנה. זה היה בראשית השנה החולפת, כאשר נודע כי שלוימה הלך שבי אחר רוחות הזמן והאידיאולוגיות שמכרו נואמי הכיכרות להמונים, ופרק מעליו עול תורה ומצוות.

את שיברון הלב של הוריו אין צורך לתאר. לא הועילו כל התחנונים וניסיונות השכנוע - שלוימה היה נחוש בדעתו להשליך מאחורי גוו את עברו המפואר ולדבוק בדרכו החדשה.

תחילה היה הדבר לשיחת הבריות, אך אט אט נשתכח העניין מלב האנשים. בחלוף כמה חודשים סיפרו כי שלוימה שינה את הופעתו לגמרי, נקשר לחבורת צעירים מסוימת, ולפרנסתו החל לעבוד בנגרייה שבקצה העיר.

הבוקר, כשפנה הרבי לחדרו להתכונן לתקיעות, השתהה שם ארוכות. כעבור כשעה יצא מחדרו, אפוף שרעפים. הוא פנה לשמשו ושלחו לקרוא לשני החסידים הנכבדים שבשמש נקב. בבואם אליו אמר להם הרבי: "איני יכול לגשת לתקיעות בלי האברך שלוימה שסר מהדרך. צאו עכשיו העירה וחפשו אחריו בכל מקום עד שתמצאוהו. אמרו לו כי אני קורא לו וכי לא אתקע היום בשופר עד אשר יבוא לכאן".

מתוחים ובהולים נחפזו שני החסידים לקיים את מצוות הרבי. הם חיפשו בכמה כתובות, שאלו וברירו, עד שהגיעו לפתח הנגרייה שבקצה העיר. תחילה התקשו לזהות את שלוימה בין שאר עובדי הנגרייה, אולם התדהמה שאחזה בו

למראה החסידים הלבושים חג - הסגירה אותו.

הרבי יושב בחדרו ומצפה לך. הוא ביקש למסור לך כי לא ייצא היום לתקיעות בלעדיך", הודיעו לו והמתינו בחשש כבד לתגובתו.

פניו של שלוימה החווירו והסמיקו חליפות. "תקיעות", מלמל לעצמו "תקיעות"... החסידים היו עדים למאבק האיננים שהתחולל אותה שעה בנפשו ושהשתקף במראה פניו ובתנועות גופו.

לאחר דקה ארוכה כנצח של שתיקה רווית מתח - השליך לפתע שלוימה את פטישו מידו, הסיר מעליו באחת את סינרו ופרץ החוצה בריצה.

כשהגיע שלוימה לחדר הרבי כבר המתין לו הרבי על המפתן וקידמו בפנים מאירות. הוא לא אמר לו מילה, רק לקחו בזרועו ונכנס עמו לבית המדרש.

שלוימה נשאר גם ביום השני של ראש השנה ובעשרת ימי תשובה וביום הכיפורים. שוב לא עזב את בית המדרש.

מן המשל

למלך אחד היו שני בנים גיבורי כוח ואמיצים.

יום אחד יצא המלך למלחמה על אויביו ושני בניו הצטרפו אליו כמפקדים בצבאו.

נלחמו השניים באומץ לב ובגבורה, עד שאחד מהם הוקף בידי חיילי האויב ונלקח בשבי.

ישב בן המלך בשבי האויב ברעב ובחוסר כל, לאחר שנה תמימה הצליח לחפור מחילה ולהימלט משביו.

רץ בן המלך, צלח נהרות ואגמים ועבר יערות והרים ולאחר זמן הצליח לשוב אל בית אביו.

מה רבה הייתה השמחה בבית המלך. נערכו חגיגות גדולות לכבודו, והמלך הושיבו לימינו ונתן לו מתנות רבות.

ודאי הוא ואין ספק כי שמחת הבן הזה גדולה עשרת מונים על שמחת הבן שמעולם לא עזב את בית אביו.

ממש כך - אמר רבי ישראל בעל שם טוב - היא גם השמחה ששמח השב בתשובה שלימה אל אביו שבשמיים,

שמחתו גדולה עשרת מונים מזה אשר לא חטא מעולם, שכן רק כאשר מציל האדם את נפשו מן החטא מבין היטב

את טעם "השב"...